

IMPERII CIVITATUM MULT-
 tiplicibus privilegiis immunitatibusque,
 quibus jure optumo-maximo gaudent,
 & hocce adnumerandum esse, firmiter
 adsevero; quòd Religionem veterem, pa-
 riter ut ceteri Status, mutare queunt:
 etiamsi post pacem nostræ Religioni datam, adhuc illæ
 veteres amplexæ fuerint ritus. Negant quidem hoc Ca-
 tholico-Romani; quem in sensum apud Compilatores
 Cameralium præjudiciorum, §. *Civitas Imperialis*. Asses-
 sor quidam Camerae anonymus, ita censet: An Civitates
 Imperiales hætenus Catholicæ, possint nunc demum mu-
 rare Religionem? de Principibus nunquam dubium fuit:
 de Civitatibus autem Imperialibus secus. At verò con-
 trarium sentiunt alii: hæcque de dubitatione consilium ele-
 gans Reip. HagenoWensi datum (quest. 1. 3. & 4.) extat in to-
 mo 1. Symphorematis supplicat. part. 1. tit. 3. de Religionc. fol.
 264. & assentit Henr. Brunnig. disp. de variis Universitat. spe-
 ciebus. (quæ tomo 1. juris publici, Hanovia edito inserta est) th. 20.
 ac iisdem etiam adstipulari me cogit (1) præjudicium
 quod extat in signe, in Symphoremate supplicationum;
 tom. 1. part. 1. vot. 2. fol. 211. col. 2. ubi per majora, in pleno
 Senatu conclusum fuisse refertur: processus afflictæ cui-
 dam vrbi, quæ etiam post Annum 55. Augustanam re-
 ceperat confessionem, decernendos esse. 6. Febr. An. 1582.
 Accedunt (2) Pacis Religiosæ clarissima verba: quæ
 quippè statibus omnibus liberam mutandæ Religionis
 concedunt facultatem, hujusquæ facultatis coartandæ,